

Warszawa, 14 grudnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY



F 416 11/002

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 22258.

Kl. 72 b, 2.

Hugo Schmeisser
(Suhl, Niemcy).

Karabin wiatrówkowy z dźwignią do napinania.

Zgłoszono 3 lutego 1934 r.

Udzielono 12 października 1935 r.

Pierwszeństwo: 7 lutego 1933 r. (Niemcy).

Do ćwiczeń w strzelaniu z karabinów wojskowych służą wiatróвки, napinane za pomocą tak zwanego zamka Mausera. Zamek Mausera posiada cylindryczny narząd napinający, na który, podobnie jak w karabinach wojskowych, nasadzona jest rączka zamkowa. Napinanie znanej wiatróвки uskutecznia się przez przesuwanie za pomocą rączki cylindrycznego narządu napinającego ku przodowi. Rączka zamkowa ślizga się wówczas w szczelinie, wyciętej w przedłużeniu tulejki, stanowiącej komorę sprężania. W celu łatwiejszego przezwyciężenia oporu sprężyny, wzrastającego pod koniec ruchu napinania, szczelina prowad-

nicza rączki jest ukształtowana w postaci linii krzywej o wzniesieniu, malejącem odpowiednio do wzrostu oporu sprężyny. Wiatróвки tego rodzaju posiadają tę wadę, że ściskanie sprężyny przy jej grubości, potrzebnej do uzyskania należytej siły wystrzału, wymaga wielkiego wysiłku, wskutek czego w praktyce zazwyczaj rezygnuje się z grubych sprężyn.

Niniejszy wynalazek ma na celu umożliwienie jak najłatwiejszego napinania wiatróвки oraz zwiększenie jej sprawności, a jednocześnie upodobnienie karabina wiatrówkowego w obłudze do karabina wojskowego, co osiąga się za pomocą odpowied-

niego wykonania dźwigni napinającej, a mianowicie w ten sposób, że dźwignia napinająca jest przepuszczona wpoprzek ostony napinanej sprężyny, przyczem sprężyna działa pomiędzy punktem obrotu dźwigni a punktem zaczepiania siły, napinającej wiatrówkę. Ponadto część uruchomianej w kierunku osi lufy dźwigni napinającej, wystająca z ostony, daje się odchyłać na przegubie w kierunku poprzecznym do osi lufy na podobieństwo uchwytu zamkowego karabina wojkowego.

Aby taki karabin wiatrówkowy upodobnić jeszcze więcej podczas manipulacji i strzelania do karabina wojkowego, można wykonać go w postaci karabina powtarzalnego, zaopatrzonego w urządzenie podajnikowe i magazynek z pociskami.

Urządzenie podajnikowe według wynalazku jest zastosowane do magazynku pionowego, zaopatrzonego w zapadkę, która po założeniu magazynku do wiatrówki umożliwia zawsze wysuwanie tylko jednego pocisku, a po wyjęciu magazynku przytrzymuje samoczynnie pozostałe pociski, zabezpieczając je przed wysunięciem się lub wypadnięciem z magazynku.

Zapadkę magazynku stanowi osadzony na sprężynie suwak, który po wyjęciu magazynku z broni ustawia się skośnie i, wystając ponad górną jego krawędź, przytrzymuje pociski, natomiast po wprowadzeniu magazynku do broni suwak powraca w pierwotne położenie wskutek zetknięcia się z odpowiednim wykojem w lufie, przyczem przestaje przytrzymywać pociski.

Magazynek według wynalazku usuwa wadę znanych powtarzalnych karabinów wiatrówkowych, polegającą na tem, że magazynek nabojowy, naładowany większą ilością pocisków, można opróżnić ponownie tylko z wielkim trudem, przyczem brak pocisków w karabinie daje się sprawdzić bardzo niedokładnie.

Na rysunkach przedstawiono przykład wykonania karabina według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia środkową część karabina wiatrówkowego z włożonym magazynkiem w pionowym przekroju podłużnym, przyczem tłok powietrzny jest napięty, a dźwignia napinająca jest przesunięta ku przodowi, przyczem tylne położenie dźwigni napinającej jest oznaczone linią przerywaną, fig. 2 przedstawia środkową część karabina wiatrówkowego w przekroju poprzecznym, patrząc od strony wylotu lufy, z rączką dźwigni napinającej obróconą na prawo, fig. 3 — widok z góry tłoka powietrznego, fig. 4 — magazynek w przekroju podłużnym, fig. 5 — magazynek również w przekroju podłużnym po włożeniu go do karabina z odchyłoną zapadką, a fig. 6 — widok magazynku z góry.

W cylindrze do sprężania 1, z którym jest połączona lufa, przesuwa się tłok 2. Na tłoczysko 2a tłoka 2 jest nałożona sprężyna 3, która opiera się z tyłu o tarczę oporową 4. W tłoczysku 2a tłoka i w cylindrze do sprężania znajdują się szczeliny 2b i 1b, w których może poruszać się dźwignia napinająca 5, której punkt obrotu 5a znajduje się, w przykładzie przedstawionym na rysunku, poniżej cylindra do sprężania. Na końcu tłoczyska 2a znajduje się zaczep 2d, za który w znany sposób w położeniu napiętem tłoka zatrzymuje go zapadka 8. Dźwignia napinająca 5 składa się z dwóch części, połączonych ze sobą przegubowo. Górna część dźwigni napinającej jest wykonana w postaci rączki i posiada na swym końcu gałkę 5b, która w danym przypadku ma kształt kuli lub gruszki. Dźwignia napinająca w miejscu przyłożenia nacisku sprężyny jest zaopatrzona w krzywiznę 5c. Krzywizna ta opiera się o powierzchnię 2c w szczelinie 2b tłoka powietrznego. Tarcza oporowa 4 opiera się o tuleję oporową 6, która posiada z góry szczelinę, umożliwiającą ruch rączki napinającej, a z tyłu opiera się o denko 7, które zamyka z tyłu cylinder do sprężania. Część dźwigni napinającej, stanowiąca rączkę, daje się

obracać na przegubie 5d tak, iż rączka 5d w przednim położeniu dźwigni może być odchyłona prostopadle do osi lufy w prawo o około 90°.

Gdy dźwignia napinająca 5 jest odciągana ręcznie, wówczas, opierając się o powierzchnię 2c, pociąga za sobą wtył tłok 2, ściskając przytem sprężynę 3, przyczem ta sprężyna opiera się o tuleję oporową 6 za pomocą tarczy oporowej 4. Przy końcu ruchu tłoka 2 zapadka 8 zapada za zaczep 2d tłoka 2. Dźwignia napinająca 5 może być teraz posunięta bez oporu ku przodowi, a w przednim jej położeniu rączka może być odchyłona w prawo. Karabin wiatrówkowy jest teraz napięty i naładowany.

Magazynek wkłada się pod tylnym końcem lufy do odpowiedniej komory karabina (fig. 1). W magazynku znajduje się pionowy kanał, który w przekroju poprzecznym jest dopasowany dokładnie do kształtu pocisku (fig. 1, 4 — 6). W kanale tym leżą jeden na drugim pociski, które pozostają pod działaniem sprężyny 11 podajnika i są podnoszone do wylotu kanału podajnikiem 10. Zboku kanału na trzpieniu 12 jest osadzona dająca się odchyłać zapadka 13. Sprężyna 14 powoduje wejście górnego ramienia zapadki do kanału z pociskami, które zapobiega wypadnięciu górnego pocisku z łódki nabojoyej. Dolny trzpień 15 ogranicza podłużny ruch zapadki 13.

W wyjętym z broni magazynku górne ramię zapadki wystaje powierzchnią czołową 13a ponad górny brzeg magazynku. Gdy magazynek jest włożony do karabina lub pistoletu wiatrówkowego, to wystająca powierzchnia czołowa 13a opiera się o stałą część karabina, wskutek czego górne ramię zapadki zostaje odsunięte i najwyższa kulka, a za nią i następne mogą kolejno wchodzić do lufy. Magazynek, oczywiście, może być używany również w pistoletach wiatrówkowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Karabin wiatrówkowy z dźwignią do napinania, znamienny tem, że dźwignia napinająca jest przepuszczona wpoprzek przez komorę, zawierającą sprężynę zwrotną.

2. Karabin wiatrówkowy według zastrz. 1, znamienny tem, że sprężyna zwrotna jest umieszczona pomiędzy punktem zaczepienia siły, powstającej przy uruchomianiu dźwigni napinającej, i punktem obrotu tej dźwigni.

3. Karabin wiatrówkowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że część dźwigni napinającej, uruchomianej w kierunku osi lufy, jest osadzona na przegubie tak, iż daje się odchyłać w kierunku poprzecznym do osi lufy karabina.

4. Karabin wiatrówkowy według zastrz. 1 — 3, zaopatrzony w samoczynny magazynek z pociskami, w którym pociski leżą jeden na drugim i zostają wypychane do lufy zapomocą sprężyny i podajnika, znamienny tem, że posiada magazynek pionowy z zapadką tak wykonaną, iż po wprowadzeniu magazynku do broni umożliwia przedostawanie się pocisków do lufy tylko po jednym pocisku, a po wyjęciu go z broni samoczynnie zabezpiecza pozostałe w magazynku pociski od wypadania.

5. Karabin wiatrówkowy według zastrz. 4, znamienny tem, że zapadkę stanowi osadzony na sprężynie suwak, który po wyjęciu magazynku z broni ustawia się skośnie, sięga do jego wnętrza i wystaje powyżej jego górnej krawędzi, a po włożeniu magazynku do broni współdziała z odpowiednim wykrojem w lufie broni i zwalnia pociski.

Hugo Schmeisser.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

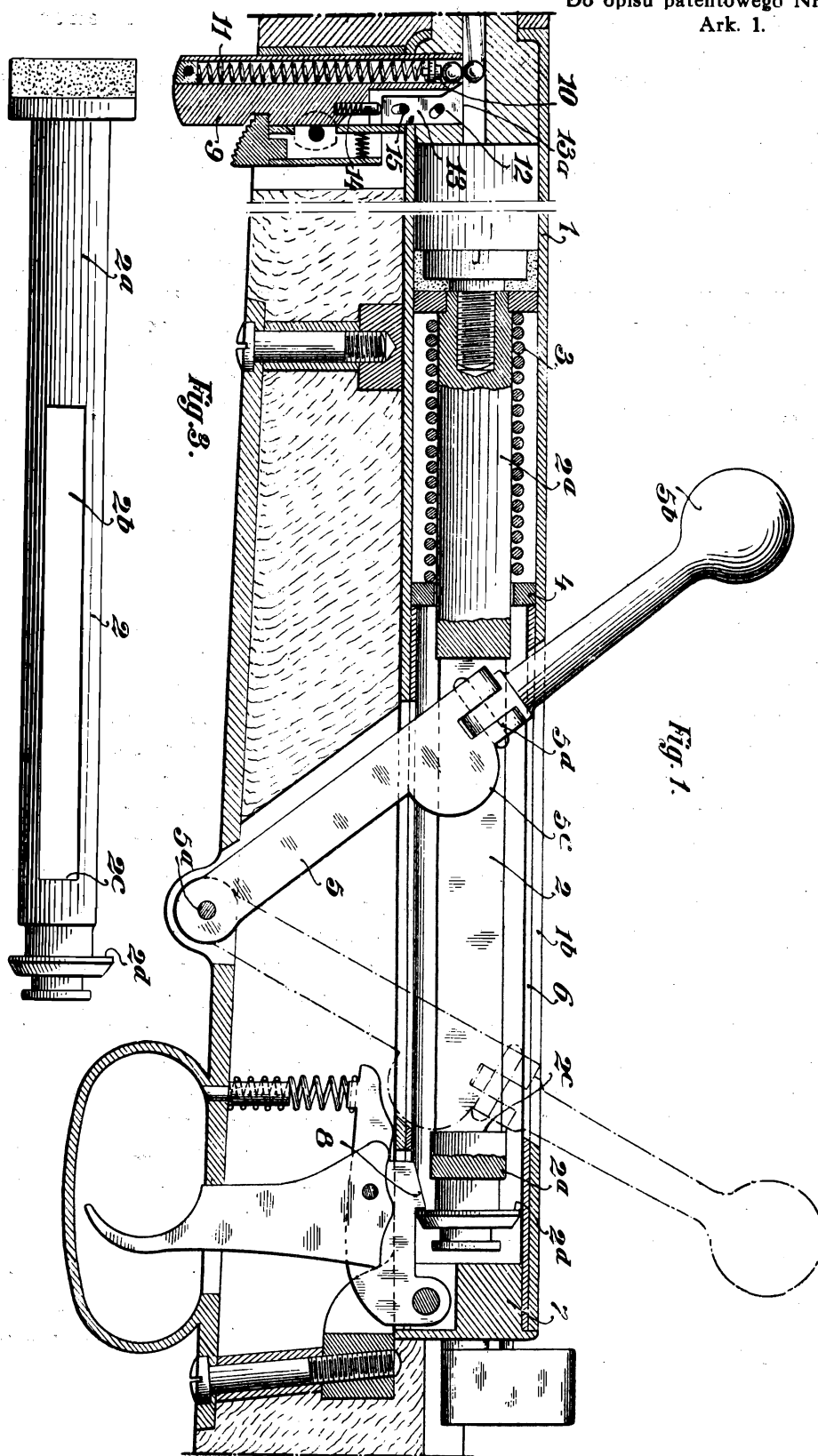


Fig. 2.

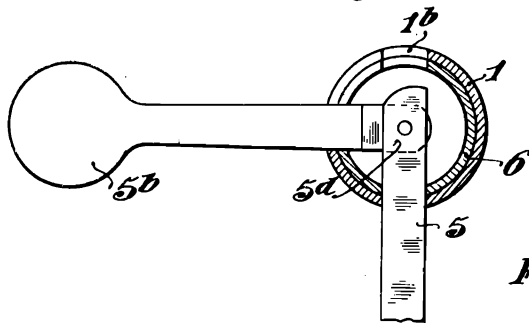


Fig. 5.

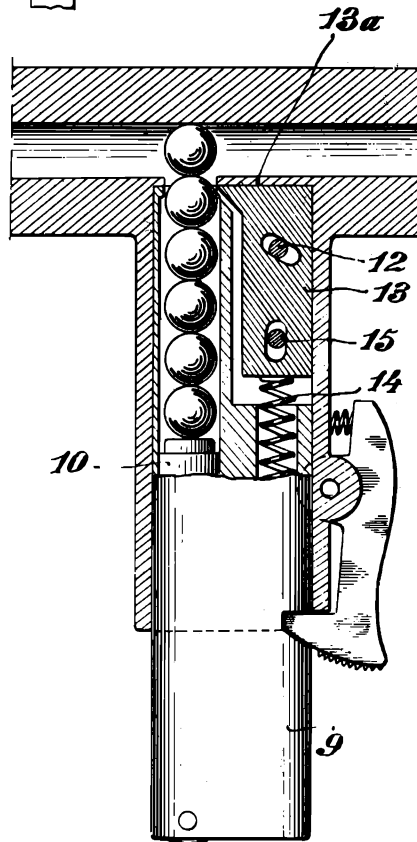


Fig. 4.

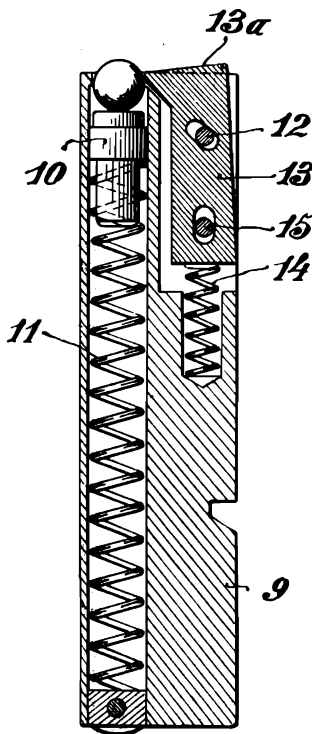


Fig. 6.

